

ЛИТЕРАТУРА И ЯЗЫК

УДК 37.014.521:297

DOI: 10.22378/kio.2023.2.124-132

Джемиль Сеитабла Керменчили (1891–1942) эдебий-медений бир темсиль сыфатында (къысым 2)

Исмаил Керим

*Февзи Якубов адына Къырым музандислик
ве педагогика университети;
Татарстан Джумхуриети Илимлер Академиясы,
Ш.Марджаны адына Тарих институты*

Анълатма. Джемиль Керменчили XX асырнынъ башларындаки корюмли къырымтатар шаирлеринден бири оларакъ аслында Къырымдаки миллый назмиестке кендисининъ гъает буюк иссесини къошкъандыр. Макъаледе онынъ иджадына якъын араларда булунгъан янъы материаллар меншурыйндан козь ташланы ве ильмий биографиясына сонъ вакъытлары мейдангъа чыкъкан весикъаларгъа эсаслашып янъы фактлар кирсетильмекте. Булардан гъайры, муэллифнинъ зенгин публицистикасы ве журналистикасына дикъкъат айрыла. Макъалеге иливе оларакъ муэллифнинъ 100 йыл девамында матбаа юзю корымеген шиирлери берильмекте.

Анахтар сёзлөр: къырымтатар назмиетининъ XX асырнынъ башларындаки деври, Джемиль Керменчиклиниң менсурый темсили, къырымтатар назмиетининъ янъы нумюнелери

II къысым

Джемиль Керменчиклиниң иджалдының башлангызыч деври ханги сенелерге айт? Бу меселе ич де ишленмегени себебинден, бугуньде там белли дегильдир. Эм де бугуньде къолумызда булунғын оның басылы парчаларына бир тутамакъ илиндирсек, занымызджа, янъыш олур. Чөнки шу парчалар баягын кечь басылғындырлар. Ама эр алда бу акта объективликке якъын олгын ракъамлар булуна биле. А. Дерменджинин макъалесине юкъарыда берген сильтем (дипнот), дипъязыларның сонъунаджа бармагын нокъталарында меракълы фактлар ортагын чыкъа. А. Дерменджи 1976 сенеси январь 31-де Ташкентте вефат этти. Вефатындан эввель азырлагын макъалелеринде Джемиль Керменчикли иле багълы чокъ меракълы ракъамлар бергендер. Бакъылгын меселе иле багъласасын, занымызджа, энъ эсасы Дж. Керменчикли иле багълы макъале азырларкен, 1970-нджи сенелери оның хаятта олгын оғыуллары Джигит ве Эрдживаннен корюшип, бабалары хусусында бир сыра тафсилятларны язып алғынанындан гъайры, къолуна Джемиль Керменчиклиниң «Кучук достларыма» шиирлер топламыны пейда этип ондан файдаланғын! Исбатымыз шу ашагыда килерден ибараттири. А. Дерменджи Дж. Керменчикли хусусында чалышма азырлап оның эсерлерини де топтай. Соңра тамам шу арада Ташкентте Гъафур Гъулам адына эдебият ве санат нешриятинда чыкъарыла яткын «Саадет ичюн» [1] топламына къоша. Эм де шу топламдаки Дж. Керменчиклиниң шиирлеринин эпсинде сонъунда язылгын тарихчелери, яни иджат этильген сенелери, къайд этильгендир. Таңы, егер де А. Дерменджинин къолунда «Кучук достларыма» китабының нұсқасы олмасайды, шиирлерниң язы тарихчелери ич де белли оламаз эди. Меселя, «Саадет ичюн» джыйынтығындаки Дж. Керменчиклиниң бириндже шири («Гъарипнин зары») тюбюнде 1913 сенеси къайд этильмекте. Бу шиир мезқор джыйынтықтан эввель басылдымы? Бизге белли дегиль. Басылмагын олса, оның язылгын тарихесини тек муэллифинин кендини къайд этмек мүмкүндири! Даа там бир исбат шундан ибарат ки, А. Дерменджинин 1992 сенеси «Йылдыз»да басылғын парчасында «Реджу» («Риджат»?) шириринин ялынъыз йылы (1913) дегиль, куню де (сентябрь 22) къайд этильгендін гъайры, къайда язылгын да (Оренбург) косытерилемекте. Айны ал «Истимдат» шири (1913, июль 20, Оренбург) ве «Илим» (1914, январь 4, Кыргызын сахрасы) шиирлерине тааликтылы [2, с. 124–125]. Мүмкүн даа къошмакъ: «Мукъаддес эмелимиз олуркен» (1916, июль 27, Мисхор), «Челебиджихане» (1916, июль 23, Мисхор), «Севин, эй шанлы миллет!» (1917, март 11, Кезлеве) [3, с. 65–66].

«Саадет ичюн» китабында 1913 сенесине айт бойле шиирлер де булунмакъта: «Гъарипниң зары», «Дюккянджының омрюндөн», «Истимдат», «Дюшүндө».

1917 сенесининъ февралинде чар режими тахттан авдарылгъан соңъ, къысқыя девир олса да, джемиэтте пейдалангъан сербестлик, урь аят, бол нефес, миллий медениетнинъ сербест авеленмеси шайрни джоштура, пек хошландыра, энди башкъаджа яшайджагъына джаны-джигеринен инана:

Фелегин зульмю тутмушты дёрг яны, хэр буджагъы,
Бошанмышты бу заваллы ветаннынъ хэр оджагъы.
Кечен кунылер козъяшлары залымларле къапланмыш,
Халя белли дегиль эди соңъу не оладжагъы...

Гизли-гизли сэйленирди бунуң соңъу не оладжакъ,
Хэр япылан зулюмлер бойле ердеми къаладжакъ?
Вакъыт кельди, артыкъ кемиклере даянды бычакъ,
Зульмю йыкъамакъ шерифини аджең, ким къазанаджакъ?

Мазлум миллет къоркъу иле сайкъыларкен бунлары,
Къараманлар алды мейдан, девирди залымлары!
Чокътан бери буны беклеен миллет бир агъыздан
«Яшасунлар!!!» дие алгъышлады къараманлары.

Догъды хурриет кунеши, хэр тарафы парлатты.
Дост оланлары кульдюрди, душманлары агълатты.
Чокътан берли нурсузлыкътан къаармыш гонъюллери.
Севинч нуру, сабах кунеши киби ярыкълатты!!!

Бу ерчикте тамам Джемиль Керменчилиниң башлангычтаки бедий кучю, къалемининъ инджелиги, дуйгъусы ве окъуыздыгъа тесири хусусында айтмакъ да мумкюн.

Ташкентте яшадыгъымыз заман (1973–1993), 15 сене девамында бизим джан достумыз Къырымда Савурчы коюнде догъгъан Гъани оджа Тевфикъов (1904–1986) эди. Биз онынъле пек чокъ корюше ве къонуша эдик. 1985 сенесининъ кунылеринден бириnde сухбетимиз Джемиль Керменчили акъкъында ачылды. Гъани оджа балалыгъында мектепте окъугъанда, Дж. Керменчилиниң де базы шиирлерини эзберлеген. Онынъ акълында Дж. Керменчилиниң 1913 сенесине айт бойле парчасы да бар эди. Шиир бугуньгедже даа ич бир ерде басылмады. Ашагъыда биз Гъани оджадан дикъкъатле язып алгъан Дж. Керменчилиниң шиир парчасыны беремиз:

«Озен бойларының индже думаны
Дагълара яйылыр сахарь земаны
Бени де алдады ари күшлары
Ешиль тогъайлардан кельген аманы.

Оксюз, не ағълайсынъ, ананъмы ёкъмы?
Ёкъса мен гъарипдай ветанынъ ёкъмы?
Затен оксюзлерин козъяши чокътур,
Кель ағълашайыкъ къаршы къаршыгъа»

(1913)

Абдулла Дерменджи рахметли олгъан сонъ, онынъ Джемиль Керменчикли хусусында бир парчасы да Ташкентте «Ленин байрагъы» газетинде басылгъан эди [4]. Бу ерде де «Саадет ичюн» китабына кирсетильмеген бир сыра парчалар булунмакъта.

1910-нджы сенелери бир къач тюрлю ве бир къач ерлерде, виляетлерде мектеп ве медреселерде оқтұргъан Дж. Керменчикли оджалықъывериликен, кенди устынден чалыша-чалыша кунь-куньден даа гузель акълий шекиллене, аńь ве бильги джихэтinden осе, юкселе, зехний джихэттен вира къавийлешкенини коремиз. 24 яшына кельгенде, артыкъ умуммиллий зияллылар сырасына кирип, гъает буюк, ағыр ве муреккеп мунақъашалардан четте къаламай. Халқъының келеджеги энъ-эввеля тасильнен бағълы олгъаныны джаны-джигеринен анълап, «Зынджаңылдыгъының исляхатынен, реформасынен бағълы муреккеп ве гъает къарышыкъ ве ағыр мунақъашаларға къошула. (Айрыджа къайд этмели ки, бу мунақъашаларның башында «Терджиман»ның о девирдеки баш мухаррири А.С. Айвазов, Бағъчасарай галавасы Сулейман эфенди Кырымтаев, Кырымның кучылғо-кучылғо мудерислери, имамлары, буюк оджалары булунмакъта эдилер). Джемиль Керменчикли бу мунақъашаларға къошуладыгъы иле, табий ки, кендисининъ шаирлик истидаты, бедий сөз дүйгүсү къабарып турғаны, яздыгъы эр бир джумлесинден сезильмекте ве корюнмекте эди. Эгер де бунья кендисининъ де гъает малюматлы ве бильги саиби олгъаныны къошып алсакъ, Кырым ичинде энъ илери бильгинлер сырасында ер алгъаны ачыкъ корюнмекте.

1915 сенеси «Терджиман» газетинде «Зынджаңылдыгъының исляхатынен, реформасынен бағълы муреккеп ве гъает къарышыкъ ве ағыр мунақъашаларға къошула. (Айрыджа къайд этмели ки, бу мунақъашаларның башында «Терджиман»ның о девирдеки баш мухаррири А.С. Айвазов, Бағъchasaray галавасы Сулейман эфенди Kырыmtaev, Kырыmның кучылғо-кучылғо мудерислери, имамлары, буюк оджалары булунмакъта эдилер). Джемиль Керменчикли бу мунақъашаларға къошуладыгъы иле, табий ки, кендисининъ шаирлик истидаты, бедий сөз дүйгүсү къабарып турғаны, яздыгъы эр бир джумлесинден сезильмекте ве корюнмекте эди. Эгер де бунья кендисининъ де гъает малюматлы ве бильги саиби олгъаныны къошып алсакъ, Кырым ичинде энъ илери бильгинлер сырасында ер алгъаны ачыкъ корюнмекте.

хаятында чиздиги планларының семересини, нетиджесини араштырыор. О юксеклик ашкынынъ гъуурларле къарышыкъ мемнун назарлары долуп-долашан медресе азбарындаки «Татар девре-и-интихазы»нынъ /Татарнынъ ёл алма, юксельме деврининъ/ бирер нишанеси киби ятан къалын мезар ташларындан башкъа бир шең чарпмаюр, онынъ эндишли (кедерли) руху, хәеджанлы къальби бир къат даха феверан идиор (къайнай)...

— Беним арзуларымы, эмеллерими, гъаелерими яшатамадынъызмы? Деे багъырмакъ истеркен, неденсе, сусыюр. Ялынъыз парлакъ козылерinden нурлу сымасына акъан инджи киби тер данелерини сilerек, дерин бир кокюс кечириор.

Эвет, кокюс кечириор ки, зира о буюк зат медресейи яптырыркен, кендиси биле таш ташынормыш... Бунъа неден меджбур иди, аджеба? Ишчилере вирмее парамы буламынорды? Хайыр, хайыр!!! Бир падишиха хакъкында бойле бир фикир дюшюнилемез биле... О алийженап бу халыле аркъасында таш ташымасыле медресейи иншадан макъсады – ялынъыз бир къач кишининъ майшетини темин олмаюп, джаны къадар севдиги миллетнинъ истикъбаль йылдызларына бир менба хазырламакъ арзусында булундыгъыны косытермек истиорды ве косытерди!!! Факъат о затын бу арзуулары ерине кетирильдими? [5].

«Зынджырлы»нынъ ислях ёлунан минип оламагъаныны кескин шекильде тенкъит эткен муэллиф, онъа ибret оларакъ Оренбургдаки «Хусайния» медресесини косыттере. «Хусайния»да окъув уджретли (паралы) олса да, Кырым талебелерининъ бир къысмы анда кетип окъумасында, шу джумледе бир заманлары Дж. Керменчилиниң кендиси де, себеп бар дей. Яни андаки ислях олунгъан тасиль системасынынъ усътюнлиги бунъа эсас себептир. «Зынджырлы»да Менъли Герай къалдыргъан вакъыф топракъларынынъ келири йылда 50.000 (элли бинъ!!!) рублеге барса да [6]¹, «Хусайния»дан эки дефа зияде олса да, окъув месселеси зайыф, къюо клерикал системасында къалгъанындан, чокъ файда оламай ве сохталарнынъ наразылыгъыны дөгъура... Озын вакътында Джемиль Керменчили «Зынджырлы»нынъ сохтасы экен, о да окъувындан чокъ мемнун олмай. А. Дерменджининъ хабер бергенине коре, атта клерикал оджаларнен давалашкъан

¹ Ишбу ракъамны мытлакъ анълатмакъ керектир. Чонки ич бир архивде яхут дигер къорукъларда «Зынджырлы»нынъ вакъыф топракълардан алгъан ирады, келири косытерильмей. «Терджиман»нынъ да бир къач йыллар девамында ялынъыз бир-эки номеринде чешит-чешит косытерильмекте. Биз алгъан ракъам исе белли шахсымыз Мидат Рефатовнынъ макъалесиндендер ки, о да «Зынджырлы»нынъ янында яшагъанындан, ве о ерлерде имам олгъанындан, медресе ичинде олып кечкен чокъ шейлерден, шу джумледе «Зынджырлы»нынъ малиевий эсап-китапларындан ве ирадындан, келиринден де хабердар эди.

бир группа сохта пейда олып, оларның башында Джемиль Керменчили турмакъта эди ки, ахыры, медреседен къувулгъан! [4].

Дж. Керменчили теджрибели бир оджа ве авторитетли бир бильгин сыйфатында Къырымда миллий тасиль меселесинде чокъ мантықълы шекильде буларны ачыкъламакъта. Дей ки, биз «Зынджырлы»да маҳусус тыббият (медицина), риязият (математика) мутехассыслары яки доктор ве яхут мухэндис (инженер) азырламасакъ да, ве шу арада бойле кучюмиз олмаса да, ама джемаатын «махаллий (ерли) ишлерини тесвие (тюзельтме) ве ихтияджат-ы-диниelerини (диний керекликлерини) деф идеджек (кидереджек, ортадан къалдыраджакъ) къадар бир имам, бир хатиб ве бир дере-джее къадар усул-ы-талим ве тедрисе ашна (икътидарлы) бир муаллим етиширмезсек, бунъа артыкъ не милдет разы олур, не де Менъли Герай ханының руху!» [5].

Коръенимиз киби, Джемиль Керменчили балалыкъ ве генчлик чагында муреккеп бир омюр ёлларыны кечип, ахыры, гъает бильгин, атик, киргин бир йигит оларакъ, къырымтатар зиялышлары, оджалары ве языджылары арасында озюне хас бир ер тутып, миллий-медений, ичтимай-сиясий ве окъув меселелери этрафында джемаат арасында ве матбуатта кечкен мунақьашаларгъа къошулып, кендисинин нокъта-и-назарларыны уста шекильде, мутехассысджасына аньлатып бильди. 1910-нджы сенелери бедий къалеминин башлангъыч деври олса да, язарлыкъ пишкнилиги, фикир олгъунлыгъы, кениш козь бакъышлары ачыкъ корюнмекте экен, кенди девринин миллий-медений кетишатына чокъ озыгъон хиссесини къошты.

КЪУЛЛАНЫЛГЪАН ЭДЕБИЯТ

1. Саадет ичюн. Тертип этиджилер: А. Алтанъла, Ш. Алядин, Ю. Болат, А. Дерменджи. Редактиргеген Э. Шемьи-заде. Ташкент: Гъафур Гъулам адына эдебият ве санат нешрияты. 1976. 140 с.
2. Дерменджи А. Маарифчи ве демократ эдип. (Ишленген ве къошмалар кирсетильген варианты) // Йылдыз. 1992. № 2. С. 118–125.
3. Керменчили Э.Дж. Дешетли кечмишни хатырлап // Йылдыз. 1991. № 2. С. 60–66.
4. Дерменджи А. Маарифчи ве демократ эдип // Ленин байрагъы. 1986. Апрель 15.
5. Керменчили Дж. Зынджырлы этрафында // Терджиман. 1915. № 279. Декабрь 20.
6. Рефат М. (Муаллим ве имам). Багъчасарай «Зынджырлы» медресеси // Терджиман. 1915. № 271. Декабрь 11.

Музллиф акъкъында маломат: Керим Исмаил Асаногълу – филология фенлери докторы, профессор, Февзи Якубов адына Кырым музэндислик ве педагогика университети янындаки Кырымтатар филологиясы, тарихи ве кырым этносларының медениети ильмий-тедкъикъят институтының мудири (295015, Учебный аралыгъы, 8, Акъмесджит, Русие Федерациясы); Татарстан Джумхуриети Илимлөр Академиясы Ш.Марджани адына Тарих институтының Кырымдаки ильмий меркезинин етекчи ильмий хадими (420111, Батурина сокъагъы, 7А, Къазан, Русие Федерациясы); alimes@mail.ru

Литературно-культурный типаж Джемиля Сейтаблы Керменчикли (1891–1942) (часть 2)

Исмаил Керимов

*Крымский инженерно-педагогический
университет имени Февзи Якубова;
Институт истории им. Ш. Марджани АН РТ*

Аннотация. Джемиль Керменчикли один яз ярких крымскотатарских поэтов начала XX века, сыгравших значительную роль в развитии национального поэтического слова в Крыму. В статье на основе новых материалов, обнаруженных в последнее время как в центральных, так и в хранилищах региональных библиотек России, раскрываются новые грани его творчества и вносятся множество уточнений в разработку научной биографии автора. Уделяется внимание богатой публицистической и журналистской составляющей его творчества. В приложении к статье даны неизвестные поэтические произведения автора, относящиеся к периоду Первой мировой войны.

Ключевые слова: Крымскотатарская поэзия начала XX века, поэтический типаж Джемиля Керменчикли, новые материалы крымскотатарского поэтического творчества

Для цитирования: Керимов И.А. Джемиль Сейтаблы Керменчикли (1891–1942) эдебий-медений бир темсиль сыйфатында (къысым 2) [Литературно-культурный типаж Джемиля Сейтаблы Керменчикли (1891–1942) (часть 2)] // Крымское историческое обозрение. 2023. Т. 10, № 2. С. 124–132. DOI: 10.22378/kio.2023.2.124-132

Сведения об авторе: Керимов Исмаил Асанович – доктор филологических наук, профессор, директор Научно-исследовательского института крымскотатарской филологии, истории и культуры этносов Крыма, Крымский инженерно-педагогический университет имени Февзи Якубова (295015, Учебный пер., 8, Симферополь, Российская Федерация); ведущий научный сотрудник Крымского научного центра, Институт истории им. Ш. Марджани АН РТ (420111, ул. Батурина, 7А, Казань, Российская Федерация); alimes@mail.ru

Literary and cultural character of Cemil Seitabla Kermenchikli (1891–1942) (part 2)

Ismail Kerimov

*Fevzi Yakubov Crimean Engineering and Pedagogical University;
Marjani Institute of History of the Tatarstan Academy of Sciences*

Abstract. Cemil Kermenchikli is one of the brightest Crimean Tatar poets of the early twentieth century, who played a significant role in the development of the national poetic word in the Crimea. On the basis of new materials recently discovered both in the central and in the repositories of regional libraries in Russia, the article reveals new facets of his work and introduces many clarifications into the development of the author's scientific biography. Attention is paid to the rich journalistic component of his work. The appendix to the article contains unknown poetic works of the author relating to the period of the First World War.

Keywords: Crimean Tatar poetry of the beginning of the 20th century, poetic type of Cemil Kermenchikli, new materials of the Crimean Tatar poetic creativity

For citation: Kerimov I.A. Literary and cultural character of Cemil Seitabla Kermenchikli (1891–1942) (part 2). *Krymskoe istoricheskoe obozrenie=Crimean Historical Review*. 2023, vol. 10, no. 2, pp. 124–132. DOI: 10.22378/kio.2023.2.124-132 (In Crimean Tatar)

REFERENCES

1. [For the sake of happiness] Comp. by: A. Altanli, Sh. Alyadin, Y. Bolat, A. Dermendzhi. Edited by E. Shemi-zade. Tashkent. Ghafur Gulam Printing House of Literature and Arts. 1976. 140 p. (In Crimean Tatar)
2. Dermendzhi A. [Enlightener and writer-democrat. (Corrected and supplemented version)] *Yildyz*. 1992, no. 2, pp. 118–125. (In Crimean Tatar)

3. Kermençikli E.J. [Memories of a terrible past] *Yıldız*. 1991, no. 2. P. 60–66. (In Crimean Tatar)
4. Dermendzhi A. Enlightener and writer-democrat. *Lenin bayragy*. 1986. April 15. (In Crimean Tatar)
5. Kermençikli J. In the vicinity of Zyndzhyrly. *Terdzhiman*. 1915, no. 279. December 20. (In Crimean Tatar)
6. Refat M. (Muallim ve imam). Bag"chasaray «Zyndzhyrly» medresesi ["Zyndzhyrly" madrasah in Bakhchisaray]. *Terdzhiman*. 1915, no. 271. December 11. (In Crimean Tatar)

About the author: Ismail A. Kerimov – Dr. Sci. (Philology), Professor, Director of the Scientific Research Institute of the Crimean philology, history and culture of the Crimean ethnoses, Fevzi Yakubov Crimean Engineering and Pedagogical University (295015, Uchednyy lane, 8, Simferopol, Russian Federation); Leading Research Fellow of the Crimean Scientific Center, Marjani Institute of History of the Tatarstan Academy of Sciences (420111, Baturin Str., 7A, Kazan, Russian Federation); alimes@mail.ru